



Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 21. november 2006

Sagsnr.: 3749

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 30. oktober 2006 (Ad L 28) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 5:

Spørgsmål 5:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27. oktober 2006 fra Danske Slagtermestres Landsforening, jf. L 28 – bilag 4.”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Den seneste tids sager på fødevarerområdet har vist, at de nuværende bødestørrelser ikke i alle tilfælde har den tilstrækkelige præventive effekt. Med lovforslaget tilsigtes derfor en væsentlig, generel skærpelse af bødestørrelserne på flere områder indenfor fødevarerlovgivningen. Det er hensigten, at de bødestørrelser, som er opregnet i lovforslaget, skal danne udgangspunkt ved overtrædelser, som begås efter lovforslagets ikrafttræden. Dette er tilfældet uanset om bøden fastsættes af domstolene eller om fødevarermyndighederne udsteder et administrativt bødeforlæg.

Der er to forskellige metoder til at forhøje bødeniveauet på området:

Den første metode er at indbringe sagerne for retten med påstand om højere bøder for på den måde at opnå en ny retspraksis, som efterfølgende også kan anvendes som grundlag for udstedelse af administrative bøder. Der er dog flere ulemper forbundet med denne metode. For det første vil der ofte være tale om en langvarig proces. For det andet vil mange af dommene omfatte flere forskellige strafbare forhold, og dermed ikke specifikt tage stilling til bødestørrelsen for den enkelte overtrædelse. For det tredje vil en del sager blive afgjort med den skyldiges vedtagelse af et bødeforlæg udstedt af politiet. Sådanne bøder kan ikke danne grundlag for fremtidig udstedelse af administrative bødeforlæg.

Der er ikke tilsvarende ulemper forbundet med den anden metode, hvor der fastsættes vejledende bødestørrelser i lovbemærkningerne. De foreslåede bødestørrelser er alene et udgangspunkt ved bødefastsættelsen, og der skal altid i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Det skal herunder vurderes, om der er særlige formildende eller skærpene omstændigheder, som gør, at udgangspunktet skal fraviges i nedadgående eller opadgående retning. Vejledende bødestørrelser fastsat i lovbemærkningerne kan endvidere danne grundlag for en mere ensartet vurdering af en bestemt type overtrædelser ligegyldigt hvor i landet, overtrædelserne konstateres.

Fastsættelse af vejledende bødestørrelser i lovbemærkninger er tidligere anvendt flere gange på forskellige lovgivningsområder, f.eks. på området for medicin til dyr, jf. L 90, som vedtaget ved lov nr. 105 af 20. februar 2006.

Såfremt virksomheden ikke er enig i et administrativt bødeforlæg udstedt af fødevaremyndighederne, kan den blot undlade at betale bøden, hvorefter spørgsmålet om strafansvar og strafudmåling vil blive prøvet ved domstolene. Denne adgang til domstolsprøvelse tilgodeser hensynet til virksomhedernes retssikkerhed.

Udover at den seneste tids fødevarsager har vist, at de nuværende bødestørrelser ikke i alle tilfælde har den tilstrækkelige præventive effekt, har sagerne også vist et behov for hurtigere og mere effektive sanktioner overfor de erhvervsdrivende, der ikke har den fornødne respekt for fødevarerlovningen. En sådan manglende respekt kan være til fare for fødevarsikkerheden, ligesom det kan føre til mistillid hos forbrugerne.

Efter den gældende fødevarerlovning er der på engrosområdet kun mulighed for at anvende sanktioner rettet mod virksomheden som juridisk person. På detailområdet er der flere muligheder, da der efter næringsbrevslovene kan anvendes sanktioner overfor enkeltpersoner. Lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed giver således mulighed for at frakende enkeltpersoner retten til at drive denne type virksomhed.

Engrosområdet er på nuværende tidspunkt alene omfattet af fødevarerlovens regler og krav om autorisation eller registrering af virksomheden. Fødevarerloven giver ikke mulighed for at gribe ind overfor enkeltpersoner, som har drevet en fødevareraktivitet på en helt uansvarlig måde. Man har derfor ikke kunne forhindre, at vedkommende efter en fratagelse af autorisation eller registrering starter en ny virksomhed kort efter. Det er navnlig det behov, der har vist sig klart ved den seneste tids sager.

Det er derfor foreslået, at domstolene ved systematiske eller grove overtrædelser af reglerne i catering- og fødevarerengrosaktiviteter kan frakende personer eller selskaber, der overtræder de omhandlede lovgivninger, retten til at drive erhvervet. Derudover foreslås det, at et næringsbrev i ganske særlige situationer inddrages administrativt af Fødevarestyrelsen. Dette sker, hvis det vil indebære overhængende risiko for fødevarsikkerheden at lade næringsbrevindehaveren fortsætte sin virksomhed, eller i tilfælde af at næringsbrevindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt fødevarerlovningen, og der er en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med fødevarerlovningen.”

Jeg er enig i, at administrativ inddragelse af næringsbrevet er et ganske omfattende indgreb. Jeg vil derfor løbende følge anvendelsen af denne bestemmelse, så det sikres, at den administreres på en

forsvarlig måde. Der er i bestemmelsen indsat en mulighed for, at virksomheden kan begære en administrativ inddragelse prøvet ved domstolene. Fordi bestemmelsens hovedformål er hurtig og effektiv indgriben, vil en sådan begæring som udgangspunkt ikke få opsættende virkning. Jeg skal samtidig understrege, at bestemmelsen som nævnt kun finder anvendelse i ganske særlige tilfælde.

For så vidt angår forvaltningsloven og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter skal det bemærkes, at da der ikke er foretaget undtagelse herfra i nærværende lovforslag, finder lovene anvendelse i sædvanligt omfang.

Lars Barfoed

/Thomas Elvensø